

উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্য

আৰু অন্যান্য

বনাম

ৰাজা চয়দ মহম্মদ সাদাত আলী খান

(এছ.কে. দাস, এম. হিদায়াতুল্লাহ আৰু জে. চি. শ্বাহ, জে.জে)

কৃষি আয়কৰ- অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহক- মূল্যায়নৰ শক্তি- সংশোধিত ব্যৱস্থাসমূহক পূৰ্বৱৰ্তী প্ৰভাৱ প্ৰদান কৰা আইন- সংশোধনী আইনত পুনৰীক্ষণৰ ব্যৱস্থা- যদি আপীল আদালতৰ ক্ষমতা প্ৰভাৱিত কৰে- ইউনাইটেড প্ৰভিন্স কৃষি আয়কৰ আইন, ১৯৪৯ (১৯৪৯ চনৰ ইউ.পি. III) - ইউনাইটেড প্ৰভিন্সৰ ভূমি ৰাজহ আইন, ১৯০১ (১৯০১ চনৰ ইউ.পি. III)

ইউনাইটেড প্ৰভিন্স কৃষি আয়-কৰ আইন, ১৯৪৯, ৰাজ্যৰ ভিতৰত কৃষি আয়ৰ ওপৰত কৰ আৰোপ কৰাৰ অনুমোদন প্ৰদান কৰে, আৰু মূল্যায়নকাৰীৰ আগৰ বছৰৰ মুঠ কৃষি উপাৰ্জনৰ ওপৰত কৃষি আয়-কৰ আৰু অতি-কৰ আৰোপ কৰা হয়। আইনখনৰ উদ্দেশ্যৰ বাবে সংগ্ৰাহক আৰু সহকাৰী সংগ্ৰাহকক তেওঁলোকৰ নিজ নিজ ৰাজহ অধিকাৰক্ষেত্ৰৰ ভিতৰত মূল্যায়ন কৰ্তৃপক্ষ হিচাপে ঘোষণা কৰা হৈছিল আৰু "সংগ্ৰাহক" অভিব্যক্তিটোৰ অৰ্থ ইউনাইটেড প্ৰভিন্স ভূমি ৰাজহ আইন, ১৯০১-ৰ দৰে একে আছিল। আইনখনৰ ধাৰা ৪৪-ৰ অধীনত চৰকাৰে প্ৰস্তুত কৰা নিয়মৰ অধীনত একাধিক মূল্যায়ন কৰ্তৃপক্ষৰ অধিকাৰ ক্ষেত্ৰত কৃষি উপাৰ্জন থকা এজন মূল্যায়নকাৰীক তেওঁ স্থায়ীভাৱে বাস কৰা জিলাখনৰ সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা মূল্যায়ন কৰিব লাগিব। উত্তৰ প্ৰদেশৰ ৰাজ্য চৰকাৰে শ্ৰীযুত কে চি চৌধুৰীক ইউনাইটেড প্ৰদেশ ভূমি ৰাজহ অধিনিয়ম ১৯০১-ৰ ধাৰা ১৪ (এ)ৰ উপ ধাৰা ১-ৰ অধীনত জিলা বাহৰাইচত অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহক হিচাপে নিযুক্ত কৰে আৰু তেওঁক সকলো ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰিবলৈ আৰু "সকলো শ্ৰেণীৰ ক্ষেত্ৰত" এজন "সংগ্ৰাহক"ৰ সকলো দায়িত্ব পালন কৰিবলৈ কৰ্তৃত্ব প্ৰদান কৰে। ১৯৪৯ চনৰ ইউনাইটেড প্ৰভিন্স কৃষি আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ১৪-ৰ অধীনত এজন সংগ্ৰাহকৰ ক্ষমতা ব্যৱহাৰ কৰাৰ দাবী কৰি তেওঁ দুখন জিলাত ভূমিসম্পত্তিৰ গৰাকী মূল্যায়নকাৰীৰ মুঠ কৃষি উপাৰ্জন মূল্যায়ন কৰিছিল, অৰ্থাৎ উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্যৰ বাহৰাইচ আৰু খেৰীয়ে ১২,৮১,১১০-১০-০ ত আৰু তেওঁক কৃষি আয়কৰ আৰু অতি-কৰ হিচাপে ১,৩৬,৩৯০-২-০ টকা পৰিশোধ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। এই আদেশৰ বৈধতাক উচ্চ ন্যায়ালয়ত মূল্যায়নকাৰীয়ে সংবিধানৰ অনুচ্ছেদ ২২৬ ৰ অধীনত এক আবেদনৰ দ্বাৰা প্ৰত্যাহ্বান জনাইছিল আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহকৰ আদেশ বাতিল কৰিছিল যে তেওঁৰ কোনো "অতিৰিক্ত আঞ্চলিক" অধিকাৰ নাই যিটো সংগ্ৰাহকে কেইবাখনো জিলাত মূল্যায়ন কৰ্তৃপক্ষ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিছিল আৰু এনেদৰে কৃষি মূল্যায়নৰ বাবে তেওঁ গ্ৰহণ কৰা প্ৰক্ৰিয়া আয়-কৰ অনুমতিবিহীন আছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায় প্ৰদান কৰাৰ পিছত ৰাজ্যিক আইন সভাই ১৯৫৬ চনৰ আইন XIV-ৰ দ্বাৰা ইউনাইটেড প্ৰভিন্স কৃষি আয়কৰ আইন ১৯৪৯ সংশোধন কৰে, সংশোধনৰ ব্যৱস্থাবোৰৰ পূৰ্বৱৰ্তী অভিযান প্ৰদান কৰে। সংশোধনী আইনখনে প্ৰণয়ন কৰিছিল যে এজন অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা অনুষ্ঠিত মূল্যায়ন প্ৰক্ৰিয়া যাক ১৯০১ চনৰ আইন III ৰ অধীনত সংগ্ৰাহকৰ ক্ষমতাৰ সৈতে বিনিয়োগ কৰা হৈছিল, সদায়ে সঠিকভাৱে লোৱা বুলি গণ্য কৰিব লাগে। ৰাজ্য চৰকাৰে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সন্মুখত

ইয়াৰ ৰায়ৰ পুনৰীক্ষণৰ বাবে সংশোধনী আইনৰ ধাৰা ১১ ৰ অধীনত এখন আবেদন দাখিল কৰিছিল কিন্তু ইয়াক খাৰিজ কৰা হৈছিল। বিশেষ ছুটিৰ দ্বাৰা ৰাজ্য চৰকাৰৰ আবেদনত।

ধৰা হৈছিল যে অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহক ইউনাইটেড প্ৰভিঙ্গ কৃষি আয়কৰ আইন, ১৯৪৯-ৰ অধীনত কৃষি আয়কৰ আৰু অতি-কৰ পৰিশোধ কৰাৰ মূল্যাঙ্কনকাৰীৰ দায়বদ্ধতা মূল্যাঙ্কন কৰিবলৈ সক্ষম আছিল।

আপীল আদালতে আইনখন কাৰ্যকৰী কৰিব লাগিব কিয়নো ই আপীলৰ শুনানিৰ সময়ত থিয় হৈছিল যদি শুনানিৰ যিকোনো পৰ্যায়ত আইনখন পূৰ্বৱৰ্তী প্ৰভাৱৰ সৈতে সংশোধন কৰা হৈছিল যি আবেদন দাখিল কৰা আদেশৰ পৰা কৰ্তৃপক্ষ বা ন্যায়াধিকৰণক প্ৰদান কৰা হৈছিল, যিটো ইয়াৰ মূল অভাৱ আছিল।

সংশোধিত আইন অনুসৰি আপীলৰ মোকাবিলা কৰাৰ আপীল আদালতৰ ক্ষমতা সংশোধনী আইনৰ ধাৰা ১১-ত অন্তৰ্ভুক্ত থকা পুনৰীক্ষণৰ ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত নহয়।

দেৱানী আপীল/আবেদন অধিকাৰক্ষেত্ৰ : ১৯৫৭ চনৰ দেৱানী আপীল নং ৩০৬।

১৯৫৪ চনৰ ৫৯ নং দেৱানী বিবিধ আবেদনত লক্ষ্ণৌৰ এলাহাবাদ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ (লক্ষ্ণৌ বিচাৰপীঠ) ২৮ এপ্ৰিল, ১৯৫৫ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা আপীল।

আপীলকাৰীসকলৰ বাবে চি.বি. আগৰৱালা, চি.পি. লাল আৰু জি.এন. দীক্ষিত।

উত্তৰদাতাৰ বাবে এছ.পি. সিনহা আৰু বি.আৰ.এল. আয়েংগাৰ।

১৯৬০ জুলাই ২৮। ন্যায়ালয়ৰ ৰায় টো ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা হৈছিল-

শ্বাহ জে.- ৰাজা চয়দ মহম্মদ সাদাত আলী খান, যাক ইয়াৰ পিছত "মূল্যায়নকাৰী/কৰদাতা" বুলি কোৱা হ'ব, উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্যৰ বাহৰাইচ জিলাৰ তালুকা নানপুৰা আৰু খেৰী জিলাৰ তালুকা মহম্মদীৰ গৰাকী। ইউনাইটেড প্ৰভিঙ্গৰ আইন সভাই ইউনাইটেড প্ৰভিঙ্গৰ কৃষি আয়-কৰ আইন প্ৰণয়ন কৰে, যি ১৯৪৯ চনৰ আইন III, ৰাজ্যৰ ভিতৰত কৃষি আয়ৰ ওপৰত কৰ আৰোপ কৰাৰ বাবে। আইনখনৰ ধাৰা ৩-ৰ দ্বাৰা, অনুসূচীত নিৰ্ধাৰিত হাৰত কৃষি আয়-কৰ আৰু অতি-কৰ পৰিশোধ কৰাৰ দায়বদ্ধতা প্ৰতিজন ব্যক্তিৰ আগৰ বছৰৰ মুঠ কৃষি উপাৰ্জনৰ ওপৰত আৰোপ কৰা হৈছিল। ধাৰা ১৪-ৰ দ্বাৰা, সংগ্ৰাহক আৰু সহকাৰী সংগ্ৰাহক আইনখনৰ উদ্দেশ্যৰ বাবে আছিল যাক তেওঁলোকৰ নিজ নিজ ৰাজহ অধিকাৰক্ষেত্ৰৰ ভিতৰত মূল্যাঙ্কন কৰ্তৃপক্ষ বুলি ঘোষণা কৰা হৈছিল। মূলতে প্ৰণয়ন কৰা অনুসৰি, ধাৰা ২ (৪)ৰ দ্বাৰা, "সংগ্ৰাহক" অভিব্যক্তিটোৰ অৰ্থ ইউনাইটেড প্ৰভিঙ্গৰ ভূমি ৰাজহ আইন, ১৯০১-ৰ দৰে একে আছিল। ধাৰা ৪৪-ৰ দ্বাৰা, প্ৰাদেশিক চৰকাৰক আইনখনৰ উদ্দেশ্যবোৰ সম্পাদন কৰাৰ বাবে নিয়ম প্ৰস্তুত কৰাৰ ক্ষমতা দিয়া হৈছিল, আৰু বিশেষকৈ, আনসকলৰ মাজত, "মূল্যাঙ্কনকাৰীৰ একাধিক মূল্যাঙ্কন কৰ্তৃপক্ষৰ অধিকাৰ ক্ষেত্ৰত কৃষি উপাৰ্জন থকাৰ ক্ষেত্ৰত কাৰ দ্বাৰা আৰু কি স্থানত মূল্যাঙ্কন কৰা হ'ব সেই কৰ্তৃত্ব নিৰ্ধাৰণ কৰিবলৈ।" ধাৰা ৪৪-ৰ অধীনত ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰাৰ বাবে চৰকাৰে প্ৰস্তুত কৰা আৰ. ১৮, দফা ১ (এ)ৰ দ্বাৰা, ইয়াক প্ৰদান কৰা হৈছিল, যিমান দূৰ লৈকে ই সামগ্ৰী, ধাৰা ১৪-ৰ উপ ধাৰা ২ সাপেক্ষে,

এজন মূল্যায়নকাৰীক সাধাৰণতে ইয়াৰ দ্বাৰা মূল্যায়ন কৰা হ'ব যি খন জিলাত তেওঁ স্থায়ীভাৱে বাস কৰে সেই জিলাৰ সংগ্ৰাহকে।

উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্য চৰকাৰে (পূৰ্বৰ সংযুক্ত প্ৰদেশসমূহ) জুন ৮, ১৯৫৩ তাৰিখৰ অধিসূচনাৰ দ্বাৰা, ১৯০১ চনৰ ইউনাইটেড প্ৰভিন্স ভূমি ৰাজহ আইন III-ৰ ধাৰা ১৪ (এ)ৰ উপ ধাৰা ১-ৰ অধীনত এজন কে.চি. চৌধুৰীক জিলা বাহৰাইচৰ অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহক হিচাপে নিযুক্ত কৰে আৰু তেওঁক সকলো ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰিবলৈ আৰু "সকলো শ্ৰেণীৰ ক্ষেত্ৰত" সংগ্ৰাহকৰ সকলো কৰ্তব্য পালন কৰিবলৈ কৰ্তৃত্ব প্ৰদান কৰিছিল। ১৯৪৯ চনৰ আইন III-ৰ ধাৰা ১৪-ৰ অধীনত সংগ্ৰাহকৰ কৰ্তৃত্ব প্ৰয়োগ কৰাৰ দাবী কৰি, অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহকে ২৫ ফেব্ৰুৱাৰী, ১৯৫৪ তাৰিখৰ আদেশ অনুসৰি মূল্যায়নকাৰীৰ মুঠ কৃষি উপাৰ্জন ২,৮১,১১০-১০-৩ টকা মূল্যায়ন কৰে আৰু তেওঁক কৃষি আয়-কৰ আৰু অতি-কৰ হিচাপে ১,৩৬,৩৯০-২-০ টকা পৰিশোধ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে।

এই আদেশৰ বৈধতাক মূল্যায়নকাৰীয়ে এলাহাবাদৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সন্মুখত উপস্থাপন কৰা সংবিধানৰ অনুচ্ছেদ ২২৬ ৰ অধীনত এখন আবেদনৰ দ্বাৰা প্ৰত্যাহ্বান জনাইছিল। মূল্যায়নকাৰীৰ যুক্তি যে বাহৰাইচৰ অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহক ১৯৪৯ চনৰ আইন III-ৰ অধীনত কৃষি আয়কৰ মূল্যায়ন কৰিবলৈ আইনৰ দ্বাৰা সক্ষম কৰ্তৃপক্ষ নহয় বুলি উচ্চ ন্যায়ালয়ে বজাই ৰাখিছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহকৰ আদেশ বাতিল কৰি উৎপ্ৰেৰণ লেখৰ এখন আজ্ঞালেখ জাৰী কৰে, কিয়নো ইয়াৰ মতে, য'ত এজন মূল্যায়নকাৰীৰ সম্পত্তি কেইবাখনো জিলাত অৱস্থিত, ১৯৪৯ চনৰ আইন III-ৰ অধীনত মূল্যায়ন কৰ্তৃপক্ষ হিচাপে সংগ্ৰাহকে "অতিৰিক্ত ক্ষেত্ৰীয়" অধিকাৰ প্ৰয়োগ কৰে, কিন্তু যিহেতু কে.চি. চৌধুৰী, অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহকক সেই অতিৰিক্ত ক্ষেত্ৰীয় অধিকাৰক্ষেত্ৰৰ সৈতে বিনিয়োগ কৰা হোৱা নাছিল, কৃষি আয়কৰ মূল্যায়ন কৰা অপ্ৰত্যাশিত প্ৰক্ৰিয়াটো অনুমতিবিহীন আছিল। মূল্যায়ন বাতিল কৰাৰ আদেশৰ বিৰুদ্ধে এই আদালতত আপীল কৰিবলৈ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ পৰা উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্যই অনুমতি লাভ কৰিছিল।

উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্যৰ হৈ, ১৯০১ চনৰ ইউনাইটেড প্ৰভিন্স ভূমি ৰাজহ আইন III-ৰ ধাৰা ১৪ (এ)ৰ দ্বাৰা এজন অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহকক অনুৰোধ জনোৱা হৈছে, ৰাজ্য চৰকাৰে নিৰ্দেশ দিব পৰা ক্ষেত্ৰত এনে সকলো ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰিবলৈ আৰু সংগ্ৰাহকৰ এনে সকলো কৰ্তব্য পালন কৰিবলৈ সক্ষম, আৰু ৰাজ্য চৰকাৰে শ্ৰীযুত চৌধুৰীক সকলো ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰাৰ কৰ্তৃত্বৰ সৈতে অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহক বিনিয়োগ কৰিছে আৰু "সকলো শ্ৰেণীৰ ক্ষেত্ৰত" সংগ্ৰাহকৰ সকলো কৰ্তব্য পালন কৰিবলৈ সক্ষম, সেই বিষয়াজনে ১৯০১ চনৰ আইন III-ৰ অধীনত সংগ্ৰাহকৰ ক্ষমতা ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে, উচ্চ ন্যায়ালয়ে যাক "অতিৰিক্ত ক্ষেত্ৰীয়" ক্ষমতা বুলি কৈছিল তাক অন্তৰ্ভুক্ত কৰি। এই যুক্তিৰ ওপৰত কোনো মতামত প্ৰকাশ কৰাটো অপ্ৰয়োজনীয়, কিয়নো উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্যৰ আইনসভাই, এই গোটৰ গোচৰবোৰত উচ্চ ন্যায়ালয়ে দিয়া ৰায়ৰ পিছৰে পৰা, ১৯৫৬ চনৰ আইন XIV-ৰ দ্বাৰা ইউনাইটেড প্ৰভিন্স কৃষি আয়কৰ আইন (১৯৪৯ চনৰ ইউ.পি. আইন III) সংশোধন কৰিছে, সংশোধনৰ ব্যৱস্থাবোৰক পূৰ্বৱৰ্তী অভিযান প্ৰদান কৰিছে। সংশোধনীৰ দ্বাৰা, মূল আইনৰ ধাৰা ২-ৰ দফা ৪, দুটা দফা, দফা ৪ আৰু দফা ৪-এ-ৰ দ্বাৰা সলনি কৰা হৈছে, আৰু দফা ৪-এ প্ৰণয়ন কৰা হৈছে যি "সংগ্ৰাহক"ৰ অভিব্যক্তিৰ অৰ্থ সদায়ে থাকিব আৰু সদায়ে ইউ.পি. ভূমি ৰাজহ আইন, ১৯০১-ৰ দৰে বুলি গণ্য কৰা হ'ব আৰু ইয়াত উক্ত আইনৰ অধীনত নিযুক্ত অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহক অন্তৰ্ভুক্ত থাকিব। ধাৰা ১০(১)(বি)ৰ দ্বাৰা, সকলো আদেশ, লোৱা পদক্ষেপ বা প্ৰক্ৰিয়া, মুখ্য আইনৰ অধীনত বা সেই আইনৰ সংশোধনৰ আগতে প্ৰস্তুত কৰা যিকোনো নিয়মৰ অধীনত বা অনুসৰি প্ৰয়োগ কৰা নিৰ্দেশনা বা

অধিকাৰ ক্ষেত্ৰবোৰ সদায়ে আইনত সিমান ভাল আৰু বৈধ বুলি গণ্য কৰিব লাগিব যেন সংশোধনী আইন সকলো প্ৰাসংগিক তাৰিখত বলবৎ আছিল। সংশোধনী আইনৰ ধাৰা ১০, উপধাৰা ১(এ)ৰ দ্বাৰা, এইটো প্ৰদান কৰা হয় যে ইউ.পি. কৃষি আয়কৰ নিয়ম, ১৯৪৯-ৰ আৰ. ১৮-ত, "সংগ্ৰাহক" অভিব্যক্তিটোত এজন অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহক অন্তৰ্ভুক্ত কৰা বুলি গণ্য কৰা হ'ব; আৰু এইটো সেই ধাৰাৰ উপধাৰা ২-ৰ দ্বাৰা প্ৰণয়ন কৰা হয় য'ত অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহকে ধাৰা ১৪-ৰ অধীনত ক্ষমতা প্ৰয়োগৰ বাবে কৰা যিকোনো মূল্যায়নৰ বৈধতা বা বৈধতা সম্পৰ্কে যিকোনো প্ৰশ্ন উত্থাপিত হয় বা ১৯৪৯ চনৰ আইন III-ৰ ধাৰা ৪৪-ৰ উপধাৰা ২-ৰ দফা (অ')ৰ অধীনত প্ৰস্তুত কৰা নিয়মবোৰৰ ওপৰত, একেটা নিৰ্ধাৰণ কৰা হ'ব যে এই সংশোধনী আইনৰ ব্যৱস্থাবোৰ সকলো প্ৰাসংগিক তাৰিখত বলবৎ আছিল। সংশোধন আইনৰ দ্বাৰা, আইনসভাই ভাষাত প্ৰণয়ন কৰিছে যি স্পষ্ট আৰু পৰিষ্কাৰ যে ১৯০১ চনৰ আইন III-ৰ অধীনত সংগ্ৰাহকৰ ক্ষমতাৰ সৈতে বিনিয়োগ কৰা এজন অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা অনুষ্ঠিত মূল্যায়ন প্ৰক্ৰিয়াবোৰ সদায়ে সঠিকভাৱে লোৱা বুলি গণ্য কৰা হ'ব।

এই আদালতখন উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আদেশৰ পৰা এটা আপীল জন্ম কৰা হৈছে যিয়ে এই ভিত্তিত মূল্যায়ন বাতিল কৰিছে যে অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহকৰ কৃষি আয়কৰ মূল্যায়ন কৰাৰ বাবে কোনো অতিৰিক্ত ক্ষেত্ৰীয় কৰ্তৃত্ব নাছিল। এইটো সঁচা যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে ইয়াৰ ৰায় দিয়াৰ পিছত ১৯৪৯ চনৰ আইন III সংশোধন কৰা হৈছিল; কিন্তু এই আবেদনৰ সৈতে মোকাবিলা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত, আমি সংশোধিত আইনখন আজিৰ দৰে বিবেচনা কৰিবলৈ বাধ্য (আৰু যিটো সকলো প্ৰাসংগিক সময়ত থিয় হৈ আছে বুলি গণ্য কৰিব লাগিব) আৰু ইয়াক কাৰ্যকৰী কৰিবলৈ, সংশোধিত ব্যৱস্থাসমূহত আইনসভাৰ স্পষ্টভাৱে প্ৰকাশিত অভিপ্ৰায়ৰ প্ৰতি বিবেচনা কৰি। সেই অনুসৰি আমি ধৰি ৰাখিছো যে অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহক ১৯৪৯ চনৰ ইউনাইটেড প্ৰভিন্স কৃষি আয়কৰ আইন III -ৰ অধীনত কৃষি আয়-কৰ আৰু অতি-কৰ পৰিশোধ কৰাৰ মূল্যায়নকাৰীৰ দায়বদ্ধতা মূল্যায়ন কৰিবলৈ সক্ষম আছিল।

মূল্যায়নকাৰীৰ বাবে, এইটো দাবী কৰা হৈছে যে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সন্মুখত সংশোধনী আইনৰ ধাৰা ১১-ৰ অধীনত ৰাজ্য চৰকাৰে ৰায় পুনৰীক্ষণৰ বাবে আবেদন দাখিল কৰিছিল, আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে সেই আবেদন নাকচ কৰিছিল আৰু সেই সিদ্ধান্তৰ শুদ্ধতা প্ৰত্যাহ্বান কৰি এই আদালতত আৰু কোনো প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ কৰা হোৱা নাছিল, আপীলৰ অধীনত ৰায়টো আঁতৰাই ৰখাটো আমাৰ বাবে মুকলি নহয়। এই আবেদনৰ সমৰ্থনত, এইটো অনুৰোধ কৰা হৈছে যে সংশোধনী আইনৰ বিধানৰ সৈতে অসামঞ্জস্যপূৰ্ণ আদেশ সংশোধনৰ বাবে আদালত বা কৰ্তৃপক্ষৰ সিদ্ধান্তৰ দ্বাৰা ক্ষুদ্ৰ ব্যক্তি এজনৰ বাবে ৰায় পুনৰীক্ষণৰ বাবে আবেদন একমাত্ৰ প্ৰতিকাৰ উপলব্ধ, আৰু যদি কোনো কাৰণত, পুনৰীক্ষণৰ বাবে আবেদন দাখিল কৰা নহয় বা দাখিল কৰিলেও নাকচ কৰা হয়, সংশোধনী আইনৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত বিবাদৰ নিৰ্ণয় কৰাৰ সিদ্ধান্তৰ বিৰুদ্ধে আপীল ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰা আদালত বা কৰ্তৃপক্ষৰ বাবে এইটো মুকলি নহয়।

ধাৰা ১১, যিমান দূৰ লৈকে ই প্ৰাসংগিক, প্ৰদান কৰে :

"য'ত এই আইন আৰম্ভ হোৱাৰ আগতে, যিকোনো আদালত বা কৰ্তৃপক্ষই, মুখ্য আইনৰ অধীনত যিকোনো প্ৰক্ৰিয়াত, অতিৰিক্ত সংগ্ৰাহকৰ দ্বাৰা কৰা যিকোনো মূল্যায়ন কেৱল এই ভিত্তিত ৰাখিছে যে মূল্যায়ন কৰ্তৃপক্ষৰ মূল্যায়ন কৰাৰ কোনো অধিকাৰ নাই, কাৰ্যক্ৰমৰ যিকোনো পক্ষই, যিকোনো সময়তে, আইন খন আৰম্ভ হোৱাৰ নব্বৈ দিনৰ ভিতৰত, এই আইনৰ

ব্যৱস্থাসমূহৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত কাৰ্যক্ৰমৰ পুনৰীক্ষণৰ বাবে আদালত বা কৰ্তৃপক্ষৰ ওচৰত আবেদন কৰিব পাৰে, আৰু আদালত বা কৰ্তৃপক্ষ যাৰ বাবে আবেদন কৰা হৈছে, সেই অনুসৰি কাৰ্যক্ৰমবোৰ পুনৰীক্ষণ কৰিব"।

উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্যৰ ধাৰা ১১-ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি, এইটো সঁচা যে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ৰ পুনৰীক্ষণৰ বাবে আবেদন দাখিল কৰিছিল আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে সেই আবেদন নাকচ কৰিছিল, পৰ্যবেক্ষণ কৰিছিল,

“সেই ধাৰাটো (ধাৰা ১১) প্ৰযোজ্য হয় অৱশ্যে কেৱল সেই বোৰ ক্ষেত্ৰত য'ত মূল আইনৰ অধীনত যিকোনো প্ৰক্ৰিয়াত মূল্যাঙ্কনটো পৃথক কৰা হৈছে। আমাৰ সন্মুখত থকা গোচৰবোৰত, মূল আইনৰ অধীনত কোনো প্ৰক্ৰিয়াত মূল্যাঙ্কনটো পৃথক কৰা হোৱা নাই কিন্তু সংবিধানৰ অনুচ্ছেদ ২২৬-ৰ অধীনত এই আদালতত ন্যস্ত অধিকাৰ ক্ষেত্ৰৰ ব্যৱহাৰত। সেয়েহে এই তিনিখন আবেদন সমৰ্থনযোগ্য নহয়.....”।

আমি এই দৃষ্টিভংগীৰ শুদ্ধতাৰ ওপৰত কোনো মতামত প্ৰকাশ কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই, কিয়নো আমাৰ বিচাৰত, মূল্যায়নকাৰীৰ যুক্তি যে ১৯৫৬ চনৰ সংশোধনী আইনৰ বিধানৰ সৈতে অসামঞ্জস্যপূৰ্ণ এক বিৰূপ আদেশ আঁতৰাই ৰখাৰ বাবে, ধাৰা ১১-ৰ অধীনত পুনৰীক্ষণৰ বাবে এক প্ৰক্ৰিয়া হৈছে একমাত্ৰ প্ৰতিকাৰ যি টো পীড়িত পক্ষৰ বাবে মুকলি, বলবিহীন। আপিল আদালতে, ইয়াৰ সন্মুখত সঠিকভাৱে আপীলত, আইনখনক যিদৰে আছে, তেনেদৰে কাৰ্যকৰী কৰিব লাগিব, যদিহে আপীলৰ শুনানিৰ আগৰ কোনো পৰ্যায়ত আইনখনক প্ৰথমৰ কৰ্তৃত্ব বা ন্যায়াধিকৰণক প্ৰদান কৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে পূৰ্বদৃষ্টিৰে সংশোধন কৰা হৈছে য'ত আপীলৰ আদেশৰ পৰা দাখিল কৰা বিচাৰ ক্ষমতা আছে যাৰ প্ৰথমে অভাৱ আছিল; আৰু সংশোধনী আইনৰ ধাৰা ১১-ত সন্নিবিষ্ট পুনৰীক্ষণৰ ব্যৱস্থাই সংশোধিত আইনৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আপীল আদালতৰ আপীলৰ মোকাবিলা কৰাৰ ক্ষমতা প্ৰভাৱিত নকৰে।

আমি প্ৰকাশ কৰা মতামতত, এই আবেদনৰ অনুমতি দিব লাগিব। যিহেতু আপীলকাৰীয়ে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়দানৰ তাৰিখৰ পিছত প্ৰণয়ন কৰা এক আইনৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি সফল হয়, আমি নিৰ্দেশ দিওঁ যে ব্যয়ৰ বিষয়ে কোনো নিৰ্দেশ নাথাকিব।

আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে।

@ @ @ @ @ @ @ @ @ @